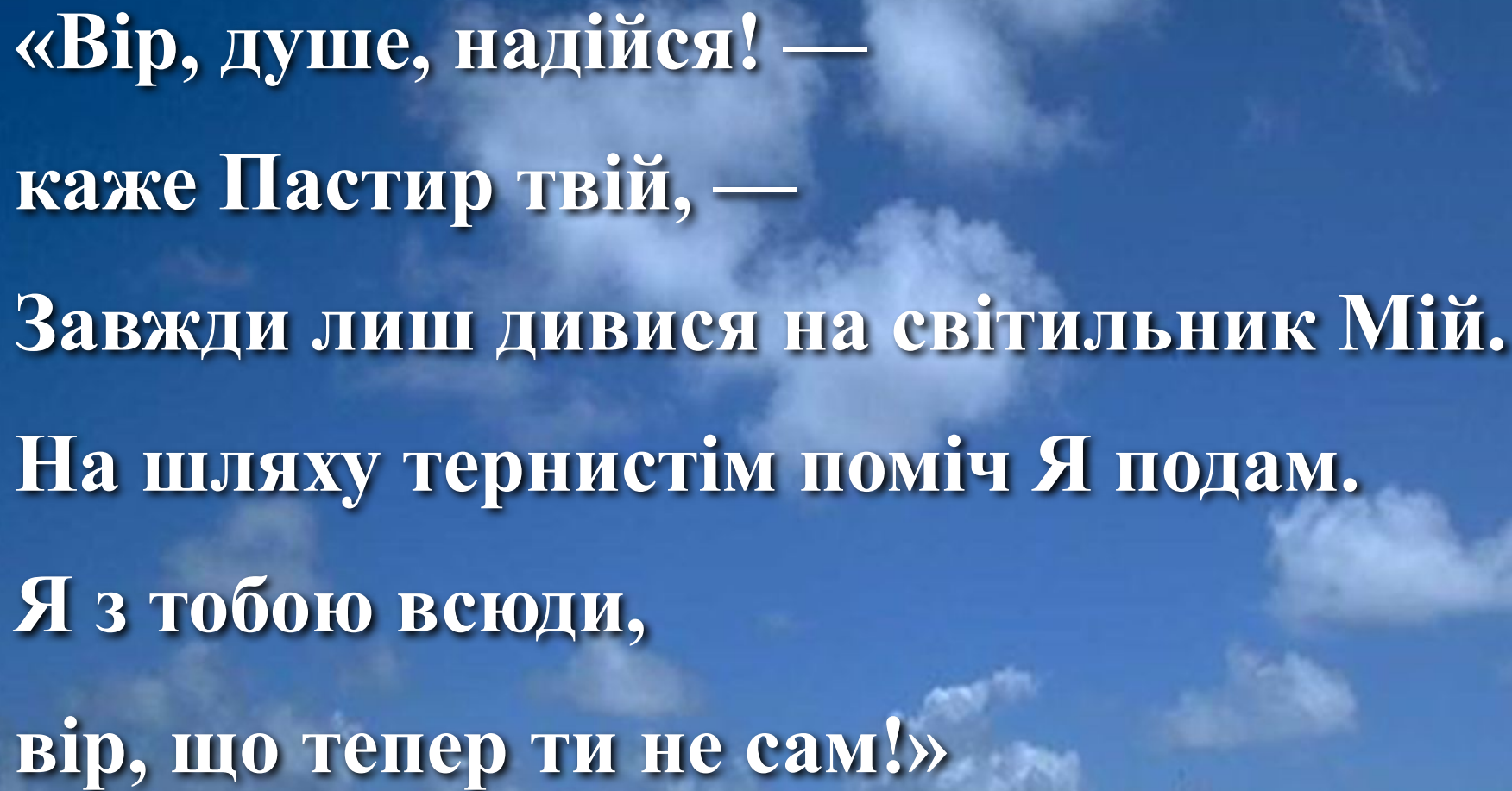

ВІР, ДУШЕ, НАДІЙСЯ!

№ 136

«Вір, душе, надійся! —
каже Пастир твій, —
Завжди лиш дивися на світильник Мій.
На шляху тернистім поміч Я подам.
Я з тобою всюди,
вір, що тепер ти не сам!»

Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»

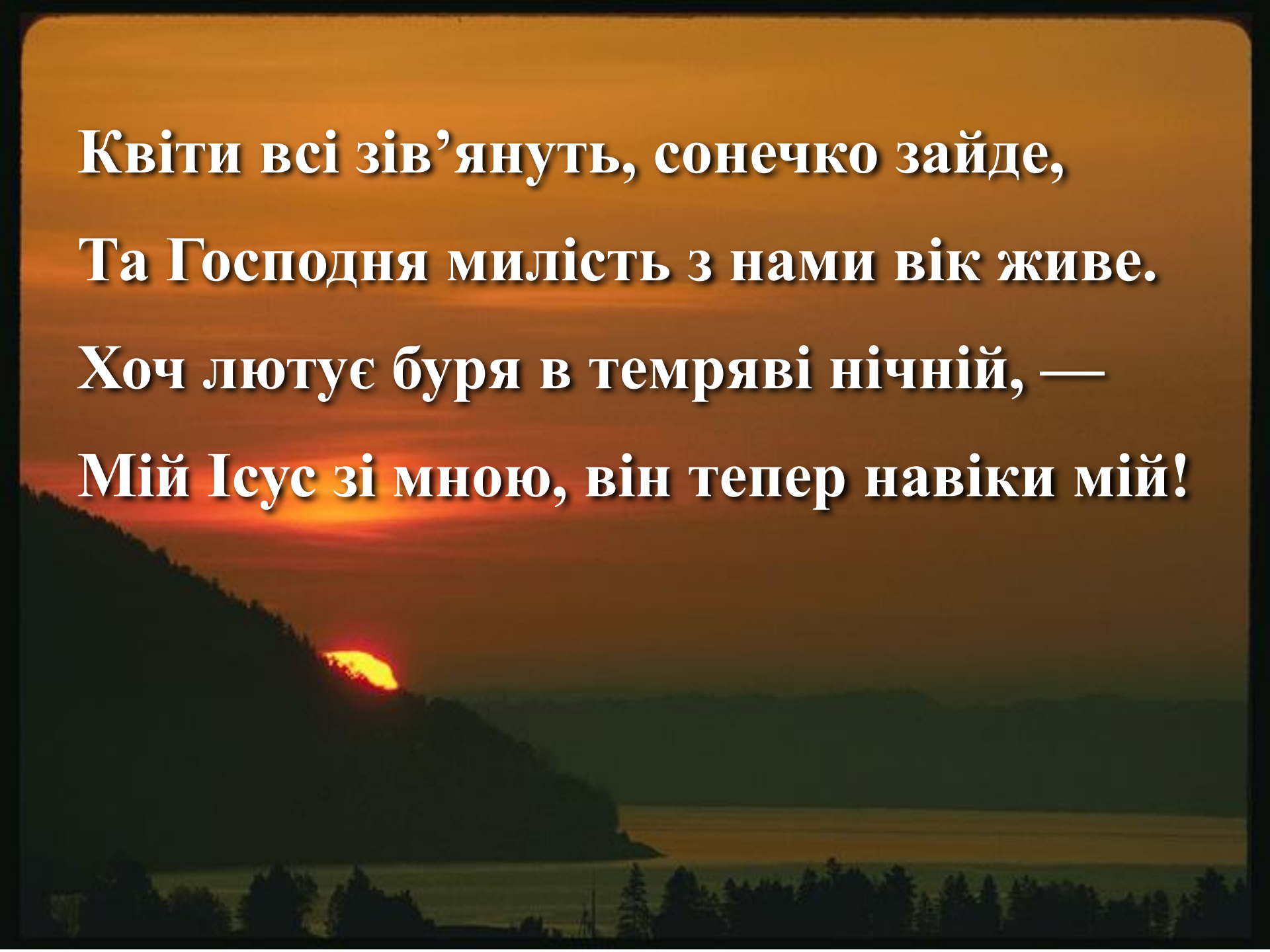
Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»

**Квіти всі зів'януть, сонечко зайде,
Та Господня милість з нами вік живе.
Хоч лютує буря в темряві нічній, —
Мій Ісус зі мною, він тепер навіки мій!**

A sunset scene with a bright sun partially obscured by a dark, forested hill on the left. The sky is a mix of orange, red, and dark blue. In the foreground, there are silhouettes of trees and a body of water reflecting the light.

Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»

Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»

**Хоч важка дорога земного життя,
Чую голос Божий: «Ти — Моє дитя».
Вірю, що Спаситель в горі захистить.
Скоро всі спасенні
з Ним навіки будуть жити.**

Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»

Ні, я не один.

Ні! Я не один!

Спаситель Сам завіряє:

«Ні, ти не будеш один!»